

שער 6 – "ממשפחה למדינה" אנו חוליה בשרשרת של עם...

הדמות שבחרתי בעבודת השורשים שלי היא: **סבא רבא שלי: סבא חנוך ז"ל.**

סבא חנוך הוא אבא של סבתא שלי: חנה. סבא חנוך נפטר לפני כ-4 שנים בגיל 87.

רציתי להקדיש לו פרק זה ולספר על חייו האזוניים והאצוניים.

סבא חנוך היה ה"סנדק שלי" בברית המילה.
הוא ישב על כיסא מלכות והחזיק אותי בהמון המון אהבה.
הייתי הנין השני שלו ואני שמח שהוריי בחרו בו להיות הסנדק שלי.
לסבא חנוך היו נינים רבים אך בנוסף אליי הוא היה הסנדק גם של אחי: שחר.

סבא חנוך ז"ל-הסנדק בברית שלי

בפרק זה בחרתי לספר על חייו המגוונים כלוחם בפרטיזנים בתקופת מלחמת העולם השנייה.
הפרטיזנים פעלו כיחידות קטנות שהסתתרו ביערות ובהרים אשר נכבשו על ידי הגרמנים,
ויצאו לפגוע בנקודות תורפה של הגרמנים באזורים הכפריים.
דרכי פעולתם של הפרטיזנים כללו פגיעה באמצעי התקשורת של הגרמנים, חבלה באספקת
המים והחשמל, פיצוץ גשרים, כבישים ומסילות ברזל, פגיעה ברכבות שהובילו חיילים גרמניים
במטרה לשבש את תנועתם והתנפלות על הגרמנים על ידי מארב.
רב היהודים היו עירוניים, החיים בחיק הטבע היו להם זרים וקשים ולא היו להם הכלים
להתמודדות עם המציאות הקשה שציפתה להם ביער.
סבא חנוך היה גיבור שהצליח לצאת ולהילחם כפרטיזן מול הגרמנים.

חבל שהוא לא איתנו היום, אני בטוח שהוא היה שמח לספר לי קצת יותר פרטים על התקופה ההיא, אך אין לי ספק שהוא בוודאי היה גאה בי מאוד שאת הפרק הזה בחרתי להקדיש דווקא לו.

סבא חנוך ז"ל ביחד עם סבתא אידה ז"ל ושתי בנותיהם: סבתא חנה שתבדל לחיים ארוכים ודודה רחל ז"ל עלו לארץ בשנת 1957 מהעיר וילנה, שהיא בירת מדינת ליטא. ראש ממשלת פולין דאז גומולקא החליט לפתוח את שערי המדינה הקומוניסטית לכל ילידי פולין לצאת מפולין בצורה חופשית.

הם טסו מוילנה לורשה (עיר הבירה של פולין).

שהו שם כ-6 שבועות ונסעו לעיר נמל ברכבת.

הם חיכו מס' ימים והפליגו באוניה לצרפת לעיר ניצה הנמצאת בריביירה הצרפתית.

כשהם הגיעו לניצה הם טופלו ע"י נציגי הסוכנות היהודית שהיו מוצבים בצרפת.

לאחר מס' ימים הם עלו על האוניה הישראלית "שלום" לכיוון חיפה.

הם שטו כשבוע ימים עד שהגיעו לחיפה בתאריך 08/05/1957.

נציגי הממשלה קיבלו אותם וחילקו להם מצרכים חיוניים בסיסיים כגון: מיטות, מזרונים, שמיכות וכו'.

תחילה הם נשלחו למעברה בהר טוב (ליד העיירה בית שמש בסמוך לירושלים).

בהר טוב הם גרו כחודש וחצי אך מאחר והמצב באזור היה קשה הם נתקלו בקשיים במציאת עבודה הם החליטו לעבור למרכז הארץ וכך שכרו דירה בבת ים.

סבא חנוך וסבתא אידה החלו לעבוד ואילו סבתא חנה ודודה רחל החלו את לימודי השפה העברית באולפן (זה היה בתקופת החופש הגדול).

בתחילת שנת הלימודים, הן החלו ללמוד בכיתות רגילות.

הקליטה היתה קשה מאוד, מאחר והם בתחילה נתקלו בקשיים במציאת עבודה, במדינה זרה וללא שפה.

אבל לשמחתי עם השנים, סבא חנוך, סבתא אידה ובנותיהם התאקלמו בצורה טובה מאוד והפכו להיות שווים לכולם.

לפני כ-4 שנים (בתחילת חודש דצמבר 2007) בערך אחרי 7 חודשים שאשתו (סבתא אידה ז"ל) נפטרה, נפטר סבא חנוך.

אני מקדיש לו פרק זה בהמון אהבה והמון הערכה על תקופת הפרטיזנים ותקופת העלייה לארץ.

פרויקט שורשים-עמית אלון

לפני כשנתיים, אמא וסבתא שלי נסעו יחדיו לטיול שורשים בוילנה.
הם ביקרו ב: יערות הפרטיזנים הם טיילו באיזור הגטו, וכמובן שביקרו באיזור בו
סבתי התגוררה בילדותה.
אמא וסבתא מספרות כי החוויה היתה מדהימה ומלאה ברגשות.

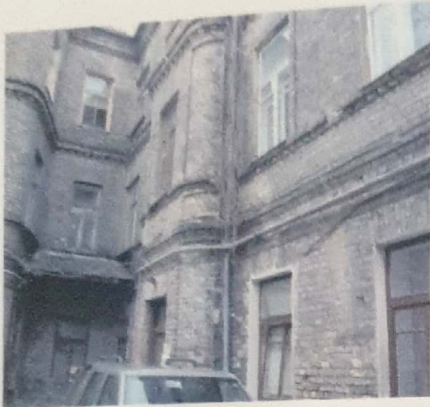
יערות הפרטיזנים - כך זה נראה כיום - אפריל 2010

וילנה כיום - אפריל 2010

וילנה כיום - אפריל 2010

הבנין שבו סבתא שלי גדלה בילדותה - כך הוא נראה אחרי 53 שנה, אומנם מוזנח - אך עדיין קיים - אמריל 2010